Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR 1569/2007 AL COMISIEI

din 21 decembrie 2007

de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului

(JO L 340, 22.12.2007, p. 66)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul delegat (UE) nr. 310/2012 al Comisiei din 21 decembrie 2011	L 103	11	13.4.2012
►M2	Regulamentul delegat (UE) 2015/1605 al Comisiei din 12 iunie 2015	L 249	3	25.9.2015

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR 1569/2007 AL COMISIEI

din 21 decembrie 2007

de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE ([1]), în special articolul 7 alineatul (1),

având în vedere Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE ([2]), în special articolul 23 alineatul (4) punctul (i),

întrucât:

(1) În temeiul articolului 23 alineatul (4) din Directiva 2004/109/CE, Comisia trebuie să instituie un mecanism pentru determinarea echivalenței informațiilor necesare în conformitate cu directiva menționată mai sus, inclusiv declarațiile financiare și cerințele aferente, în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative ale țărilor terțe. În temeiul aceluiași articol, Comisia trebuie să ia decizii referitoare la echivalența standardelor de contabilitate utilizate de țări terțe și poate să permită utilizarea standardelor de contabilitate ale unor țări terțe în timpul unei perioade tranzitorii corespunzătoare. Dat fiind gradul ridicat de interconectare a informațiilor necesare în conformitate cu Directiva 2004/109/CE cu informațiile necesare în conformitate cu Directiva 2003/71/CE, este necesar să se aplice aceleași criterii pentru determinarea echivalenței în cadrul ambelor directive.

(2) Date fiind obiectivele Directivei 2003/71/CE de a asigura că investitorii pot să facă o evaluare documentată a patrimoniului, a poziției financiare, a rezultatelor și a prospectelor unui emitent și obiectivele Directivei 2004/109/CE de a permite investitorilor să facă o evaluare documentată a situației financiare a emitenților ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, este necesar ca echivalența să se definească prin referință la capacitatea investitorilor de a face o evaluare similară a poziției financiare și a prospectelor, indiferent dacă declarațiile financiare sunt redactate în conformitate cu standardele de contabilitate ale unei țări terțe sau cu standardele internaționale de raportare financiară (denumite în continuare IFRS).

([1]) JO L 345, 31.12.2003, p. 64.
([2]) JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

▼B

(3) Pentru a se asigura că se realizează o determinare a echivalenței standardelor de contabilitate ale țărilor terțe în toate cazurile relevante pentru piețele comunitare, Comisia ar trebui să evalueze echivalența standardelor de contabilitate ale țărilor terțe fie la cererea autorității competente dintr-un stat membru sau la cererea unei autorități responsabile de standardele de contabilitate sau de supravegherea pieței dintr-o țară terță, fie din proprie inițiativă. Comisia consultă mai întâi Comitetul autorităților europene de reglementare a valorilor mobiliare (CERVM) în ceea ce privește evaluarea echivalenței standardelor contabile respective. Pe lângă aceasta, Comisia monitorizează activ progresele înregistrate în activitatea autorităților de resort dintr-o țară terță de a elimina orice cerință ca emitenții comunitari care accesează piețele financiare ale unei țări terțe să coreleze declarațiile financiare întocmite cu ajutorul IFRS adoptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ([1]). Decizia Comisiei trebuie formulată astfel încât emitenților comunitari să li se permită să utilizeze IFRS adoptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 în țara terță respectivă.

(4) Președintele Consiliului European, președintele Comisiei și președintele Statelor Unite ale Americii au convenit, în aprilie 2007, să promoveze și să asigure condițiile pentru recunoașterea standardelor GAAP americane și IFRS în ambele jurisdicții, fără să mai fie necesară o reconciliere până în 2009 sau mai devreme. Comisia și *US Securities and Exchange Commission (SEC)* și-au continuat dialogul către acceptarea în SUA a IFRS adoptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, care ar scuti emitenții utilizatori ai IFRS de o serie de cerințe de reconciliere costisitoare. Ar trebui să se facă demersuri pentru a realiza acorduri similare cu alte țări la ale căror burse companii din UE își cotează valorile mobiliare înainte de sfârșitul anului 2008. Comitetul pentru standarde de contabilitate din Japonia (ASBJ) urmărește punerea în aplicare a programului comun de lucru cu Consiliul pentru standarde internaționale de contabilitate (IASB) către convergența GAAP japoneze cu IFRS. Comitetul pentru standarde de contabilitate din Canada (AcSB) a publicat un plan de punere în aplicare având ca obiectiv încorporarea IFRS în standardele GAAP canadiene începând cu 1 ianuarie 2011.

(5) Pentru promovarea obiectivelor din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 și încurajarea utilizării IFRS pe piețele financiare globale și pentru reducerea la minimum a perturbărilor pieței din Comunitate, este necesar să se țină seama de programele de convergență cu IFRS sau de angajamentul unei autorități competente din țara terță de a adopta IFRS. Prin urmare, este necesar să se specifice care sunt condițiile în care se poate considera că programele de convergență constituie o bază suficientă pentru a permite emitenților din țări terțe să aplice standardele lor naționale de contabilitate într-o perioadă tranzitorie. Comisia se consultă mai întâi cu CERVM cu privire la programul de convergență sau, după caz, la progresele realizate în vederea adoptării IFRS.

([1]) JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

▼B

(6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește condițiile în care Principiile de contabilitate general acceptate ale unei țări terțe pot fi considerate a fi echivalente cu standardele internaționale de raportare financiară (denumite în continuare IFRS) și introduce un mecanism de determinare a echivalenței.

Articolul 2

Echivalența

Principiile de contabilitate general acceptate ale unei țări terțe pot fi considerate echivalente cu IFRS adoptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 în cazul în care declarațiile financiare întocmite în conformitate cu principiile de contabilitate general acceptate ale țării terțe în cauză permit investitorilor să facă o evaluare similară a patrimoniului, a poziției financiare, a rezultatelor și a prospectelor emitentului ca declarații financiare întocmite în conformitate cu IFRS, având ca rezultat faptul că investitorii vor lua probabil aceleași decizii în ceea ce privește achizițiile, păstrarea și transferul valorilor mobiliare ale unui emitent.

Articolul 3

Mecanismul de echivalență

Decizia privind determinarea echivalenței principiilor de contabilitate general acceptate ale unei țări terțe poate fi luată la inițiativa Comisiei, în urma cererii depuse de autoritatea competentă a unui stat membru sau în urma cererii depuse de o autoritate competentă responsabilă de standardele de contabilitate sau de supravegherea pieței unei țări terțe.

Atunci când Comisia decide să facă o determinare a echivalenței, fie în urma unei cereri, fie din proprie inițiativă, respectiva decizie va avea caracter public.

▼M1

Articolul 4

Condiții de acceptare a standardelor contabile ale țărilor terțe pentru o perioadă limitată de timp

(1) Emitenților din țări terțe li se poate permite să utilizeze situații financiare întocmite în conformitate cu standardele de contabilitate ale unei țări terțe, pentru a respecta obligațiile prevăzute de Directiva 2004/109/CE și, prin derogare de la articolul 35 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 809/2004, să furnizeze informații financiare istorice în conformitate cu respectivul regulament pentru o perioadă care poate începe oricând după 31 decembrie 2008 și se încheie cel târziu la ►M2 31 martie 2016 ◄ în următoarele cazuri:

(a) autoritatea din țara terță responsabilă de standardele naționale de contabilitate respective și-a luat angajamentul public să realizeze

▼M1

convergența acestor standarde cu standardele internaționale de raportare financiară până cel târziu la data de ►M2 31 martie 2016 ◄ și se întrunesc următoarele două condiții:

(i) autoritatea din țara terță responsabilă de standardele naționale de contabilitate respective a stabilit un program de convergență complex, care poate fi realizat înainte de ►M2 31 martie 2016 ◄;

(ii) programul de convergență se pune în aplicare în mod eficient, fără întârziere, fiindu-i alocate resurse corespunzătoare în acest sens;

(b) autoritatea din țara terță responsabilă de standardele naționale de contabilitate respective și-a luat angajamentul public de a adopta standardele internaționale de raportare financiară până la ►M2 31 martie 2016 ◄, iar în țara terță se iau măsuri eficiente pentru a se asigura punerea în aplicare integrală și la timp a acestora până la acea dată.

(2) Orice decizie de a permite acceptarea în continuare a situațiilor financiare întocmite în conformitate cu standardele de contabilitate ale unei țări terțe, luată în temeiul alineatului (1), se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 din Directiva 2003/71/CE și la articolul 27 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE.

(3) Atunci când permite acceptarea în continuare a situațiilor financiare redactate în conformitate cu standardele de contabilitate ale unei țări terțe, în temeiul alineatului (1), Comisia examinează periodic dacă sunt întrunite în continuare condițiile specificate la litera (a) sau (b) (după caz) și raportează în consecință Parlamentului European.

(4) În cazul în care condițiile specificate la litera (a) sau (b) de la alineatul (1) nu mai sunt întrunite, Comisia ia o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 din Directiva 2003/71/CE și la articolul 27 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE de modificare a deciziei luate în conformitate cu alineatul (1) în ceea ce privește standardele de contabilitate respective.

(5) La aplicarea prezentului articol, Comisia se consultă mai întâi cu AEVMP cu privire la programul de convergență sau, după caz, la progresele realizate în vederea adoptării IFRS.

▼B

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.